ج) «إنّما كانَ في طَلَبِ رَبِّهِ، وَهُوَ مِنْ غَيْرِهِ شِرْكٌ»

> «عَنْ حُجْرٍ، قالَ: أَرْسَلَ الْعَلاءُ بْنُ سَيابَةَ يَسْأَلُ أَبا عَبْدِ اللّهِ (عَلَيْهِ السَّلامُ) عَنْ قَوْلِ إبْراهيمَ (عَلَيْهِ السَّلامُ): هٰذا رَبّي وَأَنَّهُ مَنْ قالَ هٰذا الْيَوْمَ فَهُوَ عِنْدَنا مُشْرِكٌ؟ قالَ: «لَمْ يَكُنْ مِنْ إبْراهيمَ (عَلَيْهِ السَّلامُ) شِرْكٌ، إنّما كانَ في طَلَبِ رَبِّهِ، وَهُوَ مِنْ غَيْرِهِ شِرْكٌ»[1].

«أَنَّهُ مَنْ قالَ هٰذا الْيَوْمَ فَهُوَ عِنْدَنا مُشْرِكٌ؟»؛ اگر کسی حتی اول بلوغش باشد و بگوید: «هذا ربّی»، مشرک شده است. باید بگوید «لا اله الاّ اللّه»، نه اینکه بگوید: «هذا ربّی». لذا سؤال کرد و برایش مشکل بود. ببینید «العبارة للعوام»؛ عبارات آیه به این صورت، برای نوع مردم موجب اشکال می‌شود. «قالَ: لَمْ يَكُنْ مِنْ إبْراهيمَ (عَلَيْهِ السَّلامُ) شِرْكٌ، إنّما كانَ في طَلَبِ رَبِّهِ، وَهُوَ مِنْ غَيْرِهِ شِرْكٌ»؛ یعنی چه؟؛ یعنی اگر غیر از حضرت ابراهیم بگوید: «هذا ربّی»، شرک است. حضرت در طلب ربّ بودند. از اشیاء شرک نبود. «طلب ربّ» یعنی چه؟؛ یعنی طلب استدلال برای خلق بر خالق سماوات و ارض. خب، این شرک نبود. کسی که می‌خواهد مماشات کند و مطلب را جلو ببرد، مشکلی نیست.

شاگرد: «طلب ربّ» یعنی طلب اثبات. چون برای خودش که ثابت بود.

استاد: و لذا اگر خودش بگوید شرک است و الاّ اگر برای طلب اثبات باشد، شرک نیست.

---

[1]. همان.

بازبینی #2
ایجاد شده 11 دسامبر 2024 16:09:05 توسط ... .
به روزرسانی شده 12 دسامبر 2024 17:19:58 توسط ... .